TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2007. gada 18. jūlijā *

Lieta C-213/06 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam,

ko 2006. gada 8. maijā iesniedza

Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (*AER*), ko pārstāv S. Orlandi [*S. Orlandi*] un Ž. N. Luī [*J.-N. Louis*], *avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Georgios Karatzoglou, bijušais Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras pagaidu darbinieks, ar dzīvesvietu Janinā [*Ioannina*] (Grieķija), ko pārstāv S. Papass [*S. Pappas*], *dikigoros*,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*], A. Ticano [*A. Tizzano*] (referents), E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] un E. Levits,

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2007. gada 10. maijā,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (*AER*) lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04 *Karatzoglou/AER* (Krāj.-CDL, I-A-2-35. un II-A-2-15. lpp., turpmāk tekstā — "Pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā ir atcēlusi aģentūras 2004. gada 26. februāra lēmumu, ar ko tiek lauzts Karadzoglu [*Karatzoglou*] darba līgums (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 *AER* tika izveidota ar Padomes 1999. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 2454/1999, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1628/96 par palīdzību Bosnijai un Hercegovinai, Horvātijai, Dienvidslāvijas Federatīvajai Republikai un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai (OV L 299, 1. lpp.).

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 2454/1999 deviņpadsmito apsvērumu *AER* tika izveidota minēto valstu rekonstrukcijas vajadzībām un pēc šī mērķa sasniegšanas tās darbību ieteica izbeigt.

4 Noteikumi par *AER* darbību tika iekļauti Padomes 2000. gada 5. decembra Regulā (EK) Nr. 2667/2000 par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūru (OV L 306, 7. lpp.). Šī regula tika grozīta vairākas reizes un pēdējo reizi — ar Padomes 2006. gada 28. novembra Regulu (EK) Nr. 1756/2006 (OV L 332, 18. lpp., turpmāk tekstā — "Regula Nr. 2667/2000"), ar kuru *AER* pilnvara tika pagarināta līdz 2008. gada 31. decembrim.

5 Regulas Nr. 2667/2000 10. pantā ir noteikts:

"[*AER*] personāls ir pakļauts noteikumiem un regulām, ko piemēro Eiropas Kopienu ierēdņiem un citiem darbiniekiem. [..]

[*AER*] strādā stingri ierobežots skaits ierēdņu, ko Komisija vai dalībvalstis ir iecēlušas vai nosūtījušas veikt pārvaldes pienākumus. Pārējais personāls ir citi darbinieki, ko [*AER*] ir pieņēmusi darbā uz laika periodu, kas noteikti nepārsniedz [*AER*] vajadzības."

6 Padomes 1968. gada 29. februāra Regulas (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko paredz Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus, kā arī Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ievieš īpašus pasākumus, kas uz laiku attiecināmi uz Komisijas ierēdņiem (OV L 56, 1. lpp.), 2. un 3. pants, kas spēkā līdz 2004. gada 30. aprīlim, paredz attiecīgi Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus (turpmāk tekstā — "Civildienesta noteikumi") un Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (turpmāk tekstā — "Nodarbināšanas kārtība").

7 Nodarbināšanas kārtības II sadaļas 9. nodaļu ar nosaukumu "Darba tiesisko attiecību izbeigšanās" redakcijā, kas bija spēkā dienā, kad radās šīs lietas faktiskie apstākļi, veidoja 47.–50. pants, un tajā bija paredzēti dažādi gadījumi, kuros tiek izbeigts darba līgums ar pagaidu darbinieku.

8 Nodarbināšanas kārtības 47. panta 2. punkta a) apakšpunkts noteica, ka tad, ja līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku, pagaidu darbinieku darba tiesiskās attiecības beidzas "līgumā paredzētā paziņošanas termiņa beigās".

Prāvas rašanās fakti

9 Saskaņā ar darba līguma (turpmāk tekstā — "Līgums") 4. pantu Karadzoglu, sākot no 2001. gada 7. novembra, uz 18 mēnešiem tika pieņemts darbā *AER* kā pagaidu darbinieks.

10 Līguma 5. panta b) punktā ir paredzēts:

"Šo līgumu var izbeigt iestāde vai personāla loceklis jebkura [Nodarbināšanas kārtības] 47.–50. pantā norādītā iemesla dēļ saskaņā ar minētajos pantos iekļautajiem nosacījumiem [..]."

11 Sākotnējā līgumā paredzētā 18 mēnešu laika posma beigās līgumslēdzējas puses vienojās turpināt līgumtiesiskās attiecības saskaņā ar līgumu uz nenoteiktu laiku. Tādējādi tās grozīja sākotnējo līgumu, 2003. gada 7. maijā noslēdzot papildlīgumu (turpmāk tekstā — "papildlīgums").

12 Ar papildlīgumu grozītā līguma 4. pantā ir noteikts:

"Līgums tiek noslēgts uz nenoteiktu laiku. Tomēr tas izbeidzas līdz ar [*AER*] darbības beigām.

[*AER*] ir tiesības izbeigt līgumu pēc būtiskas savas darbības sašaurināšanas vai pārtraukšanas pirms [*AER*] darbības beigām."

13 Saskaņā ar papildlīgumu visi pārējie sākotnējā līguma panti, ieskaitot 5. pantu, paliek negrozīti.

14 Ar 2004. gada 26. februāra vēstuli *AER* direktors šādā veidā informēja Karadzoglu par līguma izbeigšanu:

"Man, diemžēl, Jūs jāinformē, ka tika nolemts izbeigt Jūsu darba līgumu ar [*AER*]. Saskaņā ar [Nodarbināšanas kārtības] 47. panta 2. punktu un Jūsu līguma 5. panta b) punkta otro daļu paziņošanas termiņš ir trīs mēneši, sākot no 2004. gada 27. februāra."

15 2004. gada 27. maijā Karadzoglu par Apstrīdēto lēmumu iesniedza sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta nozīmē. Šī sūdzība tika noraidīta ar netiešu lēmumu, jo *AER* uz to neatbildēja Civildienesta noteikumos paredzētajā četru mēnešu termiņā.

Prasība Pirmās instances tiesā un Pārsūdzētais spriedums

16 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 6. decembrī, Karadzoglu cēla prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu.

17 Minētā prasība tika balstīta uz pieciem pamatiem, kas attiecīgi ir pamatoti ar:

— pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi;

— tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu;

— Nodarbināšanas kārtības 47. panta, kas attiecas uz iepriekšēju paziņošanu, pārkāpumu;

— pilnvaru nepareizu izmantošanu un

— labas pārvaldības principa pārkāpumu.

18 Pirmās instances tiesa izskatīja prasītāja norādīto otro pamatu, kas ir balstīts uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principa pārkāpumu. Sprieduma 33. un 34. punktā tā ir atsaukusies uz Kopienu judikatūru, saskaņā ar kuru iespēja atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu ir visām privātpersonām, kas atrodas situācijā, kurā Kopienu iestāde, sniedzot tai konkrētus solījumus, ir devusi pamatotas cerības. Šādiem solījumiem katrā ziņā jāatbilst Civildienesta noteikumu normām.

19 Ņemot vērā šo principu, Pirmās instances tiesa noskaidroja to, vai ar papildlīgumu grozītā Līguma 4. pants sniedza Karadzoglu leģitīmu solījumu, ka viņa līgums tiks izbeigts tikai tad, ja pirms *AER* darbības beigām būtiski sašaurināsies vai tiks pārtraukta tās darbība.

20 Pārsūdzētā sprieduma 36. un 37. punktā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka, ar papildlīgumu grozot Līguma 4. pantu, bija "radīta divdomīga situācija attiecībā uz Līguma saturu". Pirmkārt, negrozītajā Līguma 5. pantā joprojām bija norāde uz Nodarbināšanas kārtības 47.–50. pantā paredzēto līguma izbeigšanas kārtību, kas ļauj *AER* izbeigt līgumu ar pagaidu darbinieku, nenorādot pamatojumu. Otrkārt, kā uzskata Pirmās instances tiesa, otrās daļas pievienošana šim 4. pantam tomēr varēja "prasītājam radīt iespaidu, ka *AER* bija ierobežojusi savas pilnvaras izbeigt līgumu, attiecinot tās tikai uz gadījumiem, kad *AER* darbība tiek sašaurināta vai pārtraukta pirms tās darbības beigām".

21 Pārsūdzētā sprieduma 38. un 39. punktā Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka Karadzoglu varēja domāt, ka ar papildlīgumu grozītā Līguma 4. panta mērķis bija iepriekš norādīt iespējamās vēlākas līguma izbeigšanas iemeslu, proti, *AER* darbības būtisku sašaurināšanos vai pārtraukšanu pirms tās darbības beigām, līdz ar to atbilstoši kārtībai, kāda paredzēta ar papildlīgumu grozītajā Līgumā, minētā Līguma 5. panta b) punktu varēja piemērot tikai daļēji. Turklāt tā uzskatīja, ka Karadzoglu varēja cerēt, ka neprecīzie darba līguma noteikumi tiks interpretēti labvēlīgi vājākajai līgumslēdzējai pusei.

22 No tā Pārsūdzētā sprieduma 41.–45. punktā Pirmās instances tiesa ir secinājusi, ka "prasītājam šādā veidā radītas cerības" bija jāuzskata par leģitīmām, ņemot vērā, ka nevienā Nodarbināšanas kārtības normā *AER* nebija aizliegts līgumā ierobežot savas pilnvaras izbeigt līgumu.

23 Apmierinot prasības otro pamatu, Pirmās instance tiesa, neizskatot pārējos pamatus, atcēla Apstrīdēto lēmumu.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesai

24 *AER* prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Pārsūdzēto spriedumu;

— lemjot par strīdu, noraidīt Karadzoglu celto prasību un

— piespriest ieinteresētajai personai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedībās.

25 Karadzoglu prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelācijas sūdzību kā nepieņemamu vai, pakārtoti, kā nepamatotu un

— piespriest *AER* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

26 Karadzoglu apgalvo, ka apelācijas sūdzība nav pieņemama, jo tā tika iesniegta ar nokavēšanos. Viņš uzskata, ka Tiesas Statūtu 56. pantā paredzētais divu mēnešu termiņš beidzās 2006. gada 8. maijā, bet apelācijas sūdzība tika iesniegta 9. maijā.

27 Jāsecina tomēr, ka apelācijas sūdzība tika iesniegta pa faksu 2006. gada 8. maijā, proti, minētajā 56. pantā paredzētajā divu mēnešu termiņā. Karadzoglu norādītais datums ir diena, kurā tika iesniegts dokumenta, ar kuru ierosināta lieta, oriģināls.

28 Tiesas Reglamenta 37. panta 6. punktā ir paredzēts, ka "dienu, kurā parakstīta procesuāla dokumenta oriģināla kopiju [..] saņem kancelejā pa faksu vai ar citu Tiesai pieejamo tehnisko sakaru līdzekļu palīdzību, procesuālo termiņu ievērošanas

nolūkos uzskata par dienu, kad dokumenti ir iesniegti kancelejā, ar nosacījumu, ka attiecīgā parakstītā procesuālā dokumenta oriģinālu [..] iesniedz kancelejā vēlākais desmit dienu laikā".

29 Līdz ar to ir jāsecina, ka šajā normā paredzētais nosacījums šajā gadījumā ir izpildīts. Tādējādi apelācijas sūdzība ir jāatzīst par pieņemamu.

Par apelāciju

30 Apelācijas sūdzībā *AER* pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pieļāvusi dažādas juridiskas kļūdas. Būtībā, norādot pirmo pamatu, tā uzsver, ka minētā tiesa līguma noteikumus ir interpretējusi acīmredzami pretēji līgumslēdzēju pušu gribai, un, norādot otro pamatu, tā uzsver, ka Pirmās instances tiesa nepamatoti ir secinājusi, ka ir pārkāpts tiesiskās paļāvības aizsardzības princips.

31 Norādot otro pamatu, kas ir jāizskata vispirms, *AER* īpaši uzsver, ka nosacījumi, kas Kopienu judikatūrā ir paredzēti, lai varētu atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, šajā gadījumā nav izpildīti. Atsaucoties uz Pirmās instances tiesas pastāvīgo judikatūru (skat. 2002. gada 7. novembra spriedumu lietā T-199/01 *G*/Komisija, *Recueil FP*, I-A-217. lpp. un II-1085. lpp., 38. punkts), *AER* apgalvo, ka nekāds "konkrēts, beznosacījumu un saskaņots solījums" nevar izrietēt no tādiem pretrunīgiem noteikumiem, kādi ir iekļauti Līgumā. Solījumi, kas, iespējams, doti Karadzoglu, neatbilst *AER* piemērojamajiem noteikumiem un it īpaši Regulas Nr. 2454/1999 23. pantam, kas nosaka, ka *AER* drīkst pieņemt darbā darbiniekus tikai uz konkrēti noteiktu nepieciešamo laiku.

32 Karadzoglu norāda, ka Pirmās instances tiesa pamatoti uzskatīja, ka viņam tika doti pietiekami konkrēti, beznosacījumu un saskaņoti solījumi attiecībā uz viņa līguma izbeigšanas iemeslu ierobežojumu. *AER* viņam neizteica neskaidrus solījumus, bet gan ar viņu noslēdza papildlīgumu, lai grozītu līguma noteikumus, atbilstoši kuriem viņš tika pieņemts darbā. Turklāt tiesiskā paļāvība, uz kuru Karadzoglu atsaucas, pilnībā atbilst piemērojamajām tiesībām, ņemot vērā, ka neviena Nodarbināšanas kārtības norma neaizliedz kompetentajai iestādei ierobežot savas pilnvaras izbeigt darba līgumus, paredzot par to noteikumus līgumā.

33 Šajā sakarā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru tiesiskās paļāvības aizsardzības princips ir viens no Kopienu pamatprincipiem (skat. it īpaši 1981. gada 5. maija spriedumu lietā 112/80 *Dürbeck*, *Recueil*, 1095. lpp., 48. punkts). No judikatūras arī izriet, ka ikvienai privātpersonai ir tiesības atsaukties uz šo principu, ja tā atrodas situācijā, kurā Kopienu iestāde, sniedzot tai konkrētus solījumus, ir devusi pamatotas cerības (1987. gada 16. decembra spriedums lietā 111/86 *Delauche*/Komisija, *Recueil*, 5345. lpp., 24. punkts; 2000. gada 25. maija spriedums lietā C-82/98 P *Kögler*/Tiesa, *Recueil*, I-3855. lpp., 33. punkts, kā arī 2006. gada 22. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-182/03 un C-217/03 *Belgique* un *Forum 187*/Komisija, Krājums, I-5479. lpp., 147. punkts). Dotajiem solījumiem turklāt ir jāatbilst piemērojamajām normām (šajā sakarā skat. 1985. gada 20. jūnija spriedumu lietā 228/84 *Pauvert*/Revīzijas palāta, *Recueil*, 1969. lpp., 14. un 15. punkts, kā arī 1986. gada 6. februāra spriedumu lietā 162/84 *Vlachou*/Revīzijas palāta, *Recueil*, 481. lpp., 6. punkts).

34 Jānorāda, ka, kaut arī Pārsūdzētā sprieduma 33. un 34. punktā Pirmās instances tiesa pareizi ir atsaukusies uz šo judikatūru, tajā noteiktos kritērijus tā šajā gadījumā ir piemērojusi nepareizi.

35 Jāsecina, ka no minētā sprieduma izriet, ka Karadzoglu netika dots nekāds "konkrēts solījums", kas būtu varējis radīt jebkādu tiesisko paļāvību attiecībā uz ieinteresētās personas darba līguma ilgumu.

36 Pārsūdzētā sprieduma 36. punktā Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka "sākotnējā līguma 4. panta grozījums, kas izdarīts ar papildlīgumu [..], radīja divdomīgu situāciju attiecībā uz Līguma saturu". Minētā sprieduma 37. punktā tā ir paskaidrojusi, ka tad, "ja nebūtu pievienota 4. panta otrā daļa, *AER* nenoliedzami būtu tiesības izbeigt [Karadzoglu] līgumu, ņemot vērā kādu no Nodarbināšanas kārtības 47.–50. pantā minētajiem iemesliem, ar noteikumu, ka ir ievēroti minētajos pantos paredzētie nosacījumi, kā tas ir noteikts sākotnējā līguma 5. panta b) punktā. Pievienojot 4. panta otro daļu, [ieinteresētajai personai] varēja tikt radīts iespaids, ka *AER* ir ierobežojusi savas pilnvaras izbeigt līgumu un to var darīt tikai tad, ja *AER* darbība tiek sašaurināta vai pārtraukta pirms tās darbības beigām".

37 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Pirmās instances tiesa pati ir atzinusi, ka no līgumattiecībām izrietošais Karadzoglu tiesiskais stāvoklis bija vismaz neskaidrs.

38 Pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa ir norādījusi Pārsūdzētā sprieduma 38.–40. punktā, šāda divdomīga situācija nevar būt pamats "konkrētiem solījumiem". Jaunais Līguma 4. pants varētu tikt interpretēts gan tā, kā to norāda Karadzoglu, gan arī tā, kā to ir interpretējusi *AER* (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Kögler*/Tiesa, 34. punkts).

39 Turklāt ir jānorāda, ka Pārsūdzētajā spriedumā nav norādīts neviens cits apstāklis, kas varēja radīt Karadzoglu pārliecību par viņa līguma ilgumu. Pirmās instances tiesas secinājums par to, ka pastāv šādi solījumi, ir pamatots tikai ar tiesisko stāvokli, kas izriet no līgumattiecībām pēc grozījumu izdarīšanas Karadzoglu sākotnējā līguma 4. pantā.

40 Šajā sakarā nevar atsaukties uz principu, ko Pirmās instances tiesa ir norādījusi Pārsūdzētā sprieduma 39. punktā un saskaņā ar kuru visvājākā darba līguma līgumslēdzēja puse var cerēt, ka minētā līguma neprecīzie noteikumi tiks interpretēti tai par labu.

41 Pietiek norādīt, ka tas, ka Karadzoglu var uzskatīt par vājāko līgumslēdzēju pusi, nekādā veidā neietekmē secinājumu, ka nepastāv konkrēti solījumi, ko šajā gadījumā būtu sniegusi Kopienu iestāde. Ar apsvērumiem par Karadzoglu tiesisko stāvokli, kas izriet no līgumattiecībām ar viņa darba devēju, nevar mainīt faktu, ka nav izpildīts viens no nosacījumiem, kas ir jāizpilda, lai pierādītu tiesiskās paļāvības esamību.

42 No tā izriet, ka nosacījumi, kam ir jābūt izpildītiem, lai varētu atzīt, ka ir pārkāpts tiesiskās paļāvības aizsardzības princips, šajā gadījumā nav izpildīti.

43 Tādējādi Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi juridisku kļūdu, uzskatot, ka Apstrīdētais lēmums bija apdraudējis Karadzoglu tiesisko paļāvību uz to, ka viņa līgums tiks izbeigts tikai tad, ja *AER* darbība tiks būtiski sašaurināta vai pārtraukta pirms tās darbības beigām.

44 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, apelācijas sūdzības otrais pamats ir jāapmierina.

45 Tā kā nav jāizskata pārējie apelācijas sūdzības pamatojumam norādītie iebildumi, Pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par lietas nosūtīšanu atpakaļ Pirmās instances tiesai

46 Tiesas Statūtu 61. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka tad, ja Pirmās instances tiesas lēmums tiek atcelts, tā var pati taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Pirmās instances tiesā.

47 Ņemot vērā, ka Pirmās instances tiesa ir izskatījusi tikai vienu no pieciem Karadzoglu norādītajiem pamatiem, Tiesa uzskata, ka tā nevar izspriest lietu. Tādējādi šī lieta ir jānodod atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā lemj par ieinteresētās personas prasījumiem atcelt Apstrīdēto lēmumu un par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04 *Karatzoglou/AER*;

2) lietu nodot atpakaļ Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesai, lai tā lemj par Karadzoglu prasījumiem atcelt Eiropas Rekonstrukcijas aģentūras (*AER*) 2004. gada 26. februāra lēmumu, ar ko tiek izbeigts viņa darba līgums;

3) atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

[Paraksti]